

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 27 juni 2022 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van implantaten met kronen ter vervanging van de gebitselementen 24 en 25.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op bijzondere tandheelkundige zorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is in 2018 gediagnosticeerd met het syndroom van Sjögren. De behandelend chirurg heeft ten behoeve van verzoekster een aanvraag ingediend bij verweerder voor het aanbrengen van twee implantaten met kronen. De behandelend chirurg verklaart dat bij verzoekster twee gebitselementen (kleine kiezen, links boven) vervangen zullen worden door implantaten in verband met persisterende klachten aan de elementen 24 en 25.

Verweerder heeft de aanvraag voor het plaatsen van twee implantaten met kronen ter vervanging van de elementen 24 en 25 afgewezen. Volgens verweerder is de problematiek rond de elementen 24 en 25 reeds lang aanwezig, al voor de vaststelling van het syndroom van Sjögren. Daarnaast is uit de behandelhistorie niet gebleken dat sprake is van verslechtering van de gebitstoestand sinds de vaststelling van het syndroom van Sjögren. Volgens verweerder is er geen sprake van een ernstig functieprobleem in het kader van artikel 2.7 Besluit zorgverzekering (Bzv).

Juridisch kader

Volgens de Zvw wordt tandheelkundige zorg voor volwassen verzekerden niet vergoed vanuit de basisverzekering. Dit is slechts anders bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De bijzondere tandheelkundige hulp is beschreven in het eerste lid van artikel 2.7 Besluit zorgverzekering (Bzv). Een indicatie tot bijzondere tandhulp kan slechts voorkomen in drie gevallen:

- a) bij een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel;
- b) als de verzekerde een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft en de verzekerde zonder de mondzorg geen

tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

- c) als een medische behandeling zonder de mondzorg onvoldoende resultaat heeft en de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

In het geval van verzoekster dient getoetst te worden aan sub b. Sub b ziet op een aandoening die niet tandheelkundig is, zoals bijvoorbeeld het syndroom van Sjögren. Door de aandoening of behandeling van deze aandoening is het gebit dermate verslechterd, dat geen tandheelkundige functie is of kan worden behouden of verworven gelijkwaardig aan die welke de verzekerde zou hebben gehad als hij de aandoening niet gehad. Kortom: als de ziekte of aandoening zich niet had voorgedaan, was de tandheelkundige hulp ook niet nodig geweest.

Maatmanbeginsel

Daarnaast blijkt uit het Besluit zorgverzekering dat de hulp noodzakelijk moet zijn om een tandheelkundige functie te behouden, *“gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan”*. Dit wordt het maatmanbeginsel genoemd. Schade aan het gebit die is ontstaan door de aandoening of behandeling kan in het kader van de bijzondere tandheelkunde worden hersteld. Dit valt dan onder de aanspraak op grond van sub b. Schade die al vóór de aandoening of behandeling aanwezig was kan niet in dit kader worden hersteld.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

De problematiek rond de elementen 24 en 25 is reeds lang aanwezig, en wel voor de vaststelling van het syndroom van Sjögren. Daarnaast is uit de behandelhistorie van de tandarts niet gebleken dat er sprake is van een verslechtering van de gebitstoetstand, zoals bijvoorbeeld carieuze laesies, sinds de vaststelling van het syndroom van Sjögren. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat in het geval van verzoekster de situatie van de betreffende gebitselementen is veroorzaakt door het syndroom van Sjögren.

Aangezien niet kan worden vastgesteld dat er sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp voor de gevraagde behandeling, heeft het Zorginstituut niet beoordeeld of het plaatsen van implantanten met kronen noodzakelijk is om een tandheelkundige functie te behouden, gelijkwaardig aan die welke verzoekster zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan niet worden geconcludeerd dat er bij verzoekster een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp is voor de gevraagde behandeling.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.